

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

22 септември 2022 година *

„Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 604/2013 — Определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила — Членове 27 и 29 — Прехвърляне на засегнатото лице към държавата членка, компетентна да разгледа молбата му — Спиране на прехвърлянето поради пандемията от COVID-19 — Невъзможност за извършване на прехвърлянето — Съдебна защита — Последници за срока на прехвърляне“

По съединени дела C-245/21 и C-248/21

с предмет две преюдициални запитвания, отправени на основание член 267 ДФЕС от Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд, Германия) с актове от 26 януари 2021 г., постъпили в Съда на 19 април 2021 г., в рамките на производства по дела

Bundesrepublik Deutschland,

срещу

MA (C-245/21),

PB (C-245/21),

LE (C-248/21),

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: Ал. Арабаджиев, председател на състава, L. Bay Larsen (докладчик), заместник-председател на Съда, изпълняващ функциите на съдия от първи състав, I. Ziemele, P. G. Xuereb и A. Kumin, съдии,

генерален адвокат: P. Pikamäe,

секретар: P. Стефанова-Камишева, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 9 март 2022 г.,

* Език на производството: немски.

като има предвид становищата, представени:

- за МА и РВ, от А. Petzold, Rechtsanwalt,
- за германското правителство, от J. Möller и R. Kanitz, в качеството на представители,
- за швейцарското правителство, от S. Lauper, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от А. Azéma и G. von Rintelen, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 2 юни 2022 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Двете преюдициални запитвания се отнася до тълкуването на член 27, параграф 4 и член 29, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, 2013 г., стр. 31, наричан по-нататък „Регламент „Дъблин III“).
- 2 Преюдициалните запитвания са отправени в рамките на спорове между Bundesrepublik Deutschland (Федерална република Германия), от една страна, и МА, РВ (дело С-245/21) и LE (дело С-248/21), от друга страна, по повод на решения, приети от Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Федерална служба по въпросите за миграцията и бежанците, Германия) (наричана по-нататък „Службата“), с които молбите им за убежище са обявени за недопустими, като е констатирана липса на мотиви, които да попречат на извеждането им, разпоредено е принудителното им отвеждане в Италия и им е наложена забрана за влизане и пребиваване.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Съображения 4 и 5 от Регламент „Дъблин III“ гласят:
„(4) В заключенията [на Европейския съвет] от Тампере [на 15 и 16 октомври 1999 г.] също така се посочва, че [общата европейска система за убежище] следва да включва в краткосрочен план ясен и работещ метод за определяне на държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за убежище.

(5) Един подобен метод трябва да се основава на обективни, справедливи критерии както за държавите членки, така и за заинтересованите лица. По-специално, той трябва да даде възможност бързо да се определи компетентната държава членка, така че да се гарантира ефективен достъп до процедурите за предоставяне на международна закрила, без да се компрометира целта за бърза обработка на молбите за международна закрила“.

4 Член 27, параграфи 3 и 4 от този регламент предвижда:

„3. За целите на обжалването или преразглеждането на решението за прехвърляне, държавите членки предвиждат в националното си право, че:

а) жалбата или искането за преразглеждане предоставя на засегнатото лице правото да остане във въпросната държава членка до произнасянето по жалбата или искането за преразглеждане; или

б) прехвърлянето спира автоматично, като това спиране изтича след определен разумен срок, през който съд или правораздавателен орган след задълбочено и изчерпателно разглеждане на молбата за спиране е взел решение дали да постанови суспензивно действие на дадена жалба или искане за преразглеждане; или

в) на засегнатото лице се предоставя възможност да подаде молба в разумен срок до съд или правораздавателен орган за спиране на изпълнението на решение за прехвърляне до произнасянето по неговата жалба или искане за преразглеждане. Държавите членки гарантират, че съществува ефективна правна защита, като спират прехвърлянето до вземането на решение по първата молба за спиране. Всяко решение за спиране на изпълнението на решението за прехвърляне се взема в разумен срок, който същевременно позволява задълбочено и изчерпателно разглеждане на молбата за спиране. В решението да не се спира изпълнението на решение за прехвърляне се посоч[в]ат мотивите за вземането му.

4. Държавите членки могат да предвидят, че компетентните органи могат да решат служебно да спрат изпълнението на решение за прехвърляне до произнасянето по жалбата или искането за преразглеждане“.

5 Член 28, параграф 3, трета алинея от този регламент гласи:

„Когато дадено лице е задържано съгласно настоящия член, прехвърлянето му от молещата държава членка към компетентната държава членка се осъществява веднага щом това е възможно на практика и най-късно в срок от шест седмици от мълчаливото или изричното приемане на искането за поемане на отговорност или обратно приемане от друга държава членка на въпросното лице или от момента, в който обжалването или преразглеждането губи суспензивното си действие в съответствие с член 27, параграф 3“.

6 Текстът на член 29, параграфи 1 и 2 от същия регламент е следният:

„1. Предаването на кандидата [...] от молещата държава[...] членка на компетентната държава членка се осъществява в съответствие с националното право на молещата държава членка след съгласуване между заинтересованите държави членки, веднага щом това бъде практически възможно и най-късно в шестмесечен срок от приемането на

искането от друга държава членка да поеме отговорността или да приеме обратно въпросното лице или на крайното решение по обжалване или по преразглеждане в случай на суспензивно действие в съответствие с член 27, параграф 3.

[...]

2. Ако прехвърлянето не е извършено в шестмесечния срок, компетентната държава членка се освобождава от своите задължения за поемане на отговорност или приемане обратно на засегнатото лице и в такъв случай отговорността се прехвърля върху молещата държава членка. Този срок може да бъде удължен най-много до една година, ако прехвърлянето не е могло да бъде извършено поради това че засегнатото лице е задържано в учреждение за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или най-много до осемнадесет месеца, ако засегнатото лице се укрие“.

Германското право

- 7 Член 80, параграф 4 от *Verwaltungsgerichtsordnung* (Административнопроцесуален кодекс) предвижда, че органът, който е издал административния акт, може в определени случаи да спре изпълнението на този акт, освен ако федералното право не предвижда друго.

Споровете в главните производства и преюдициалните въпроси

Дело С-245/21

- 8 През ноември 2019 г. МА и РВ подават молби за убежище в Германия.
- 9 Тъй като справка в системата „Евродак“ показва, че те са влезли незаконно на територията на Италия и са регистрирани в тази държава членка като кандидати за международна закрила, на 19 ноември 2019 г. Службата отправя до италианските органи искане да поемат отговорността за МА и РВ на основание на Регламент „Дъблин III“.
- 10 Италианските органи оставят без отговор искането за поемането на отговорност.
- 11 С решение от 22 януари 2020 г. Службата обявява за недопустими молбите за убежище на МА и РВ, констатира липсата на мотиви, които да попречат на извеждането им, разпорежда принудителното им отвеждане в Италия и им налага забрана за влизане и пребиваване.
- 12 На 1 февруари 2020 г. МА и РВ обжалват това решение на Службата пред компетентния *Verwaltungsgericht* (Административен съд, Германия). Освен това заедно с жалбата РВ подава молба за спиране на изпълнението на това решение. На 11 февруари 2020 г. тази молба е отхвърлена.
- 13 С решение от 8 април 2020 г. Службата спира до ново разпореждане изпълнението на заповедите за отвеждане съгласно член 80, параграф 4 от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с член 27, параграф 4 от Регламент „Дъблин III“, тъй като предвид развитието на пандемията от COVID-19 изпълнението на прехвърлянето на МА и РВ не е било възможно.

- 14 С решение от 14 август 2020 г. сезираният Verwaltungsgericht (Административен съд) отменя решението на Службата от 22 януари 2020 г. Това решение се основава на констатацията, че дори да се приеме, че Италианската република е компетентна да разгледа молбите за убежище на МА и РВ, тази компетентност преминава към Федерална република Германия поради изтичането на срока за прехвърляне по член 29, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“, тъй като решението на Службата от 8 април 2020 г. за спиране на изпълнението не е довело до прекъсване на този срок.
- 15 Федерална република Германия подава ревизионна жалба пред Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд, Германия) срещу решението от 14 август 2020 г.

Дело С-248/21

- 16 През август 2019 г. LE подава молба за убежище в Германия.
- 17 Тъй като справка в системата „Евродак“ показва, че на 7 юни 2017 г. той е подал молба за международна закрила в Италия, Службата отправя искане до италианските органи да приемат обратно LE на основание на Регламент „Дъблин III“.
- 18 Италианските органи уважават искането за обратно приемане.
- 19 Службата обявява за недопустима молбата за убежище на LE, констатира липсата на мотиви, които да попречат на извеждането му, разпорежда принудителното му отвеждане в Италия и му налага забрана за влизане и пребиваване.
- 20 На 11 септември 2019 г. LE подава жалба срещу това решение на Службата пред компетентния Verwaltungsgericht (Административен съд). Освен това заедно с жалбата той подава молба за спиране на изпълнението на посоченото решение. На 1 октомври 2019 г. молбата е отхвърлена.
- 21 С писмо от 24 февруари 2020 г. италианските органи уведомяват германските органи, че поради пандемията от COVID-19 прехвърляния във и от Италия в приложение на Регламент „Дъблин III“ вече няма да се извършват.
- 22 С решение от 25 март 2020 г. Службата спира до ново разпореждане изпълнението на заповедта за отвеждане съгласно член 80, параграф 4 от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с член 27, параграф 4 от Регламент „Дъблин III“, тъй като предвид развитието на пандемията от COVID-19 изпълнението на прехвърлянето на LE не е било възможно.
- 23 След като на 4 май 2020 г. отхвърля втора молба за спиране на изпълнението на решението за прехвърляне, прието спрямо LE, с решение от 10 юни 2020 г. сезираният Verwaltungsgericht (Административен съд) отменя това решение. Това съдебно решение се основава на мотиви, сходни с изложените в съдебното решение, посочено в точка 14 от настоящото решение.
- 24 Федерална република Германия подава ревизионна жалба пред Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд) срещу решението от 10 юни 2020 г.

Общи съображения за двете дела

- 25 Запитващата юрисдикция счита, че в случая подадените пред нея жалби трябва да се уважат, ако се установи, първо, че спирането на изпълнението на заповед за отвеждане, основание за което е фактическата невъзможност за прехвърляне, дължаща се на пандемията от COVID-19, попада в приложното поле на член 27, параграф 4 от Регламент „Дъблин III“, второ, че такова спиране може да доведе до прекъсване на срока за прехвърляне по член 29, параграф 1 от този регламент и трето, че прекъсването на този срок за прехвърляне е допустимо дори дадена юрисдикция предварително да е отхвърлила молба за спиране на изпълнението на процесното решение за прехвърляне.
- 26 Тази юрисдикция счита, че макар член 27, параграф 4 от Регламент „Дъблин III“ да изисква предвиденото в този член спиране на изпълнението на решението за прехвърляне да е свързано с обжалване по съдебен ред, не е изключено този член да може евентуално да се приложи в положения като разглежданите в главните производства, тъй като производството по жалба срещу решение за прехвърляне е все още висящо, и че съгласно германското право невъзможността да се осъществи отвеждането, може да породи съмнения относно законосъобразността на решението за прехвърляне. Следвало обаче да се вземат предвид целите на този регламент, както и съответните интереси на засегнатите лица и на съответната държава членка, чието равновесие трябва да се осигури в здравния контекст на пандемията от COVID-19.
- 27 При тези обстоятелства Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси, формуирани идентично по съединени дела C-245/21 и C-248/21:
- „1) Попада ли в обхвата на член 27, параграф 4 от Регламент [...] „Дъблин III“ хипотеза, в която административен орган реши в рамките на висящо производство по съдебно обжалване да спре изпълнението на решение за прехвърляне, като спирането може да бъде отменено и се дължи само на фактическата (временна) невъзможност за прехвърляне в резултат на пандемията от COVID-19?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: води ли такова решение за спиране до прекъсване на срока за прехвърляне по член 29, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“?
- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос: важи ли това и когато преди появата на пандемията от COVID-19 съд е отхвърлил молба, подадена от търсещото закрила лице съгласно член 27, параграф 3, буква в) от Регламент „Дъблин III“, за спиране на изпълнението на решение за прехвърляне до приключването на производството по обжалване?“.

Производството пред Съда

- 28 На 7 юни 2021 г. председателят на Съда съединява настоящите дела за целите на писмената и устната фаза на производство и на съдебното решение.
- 29 Освен това запитващата юрисдикция е поискала от Съда преюдициалните запитвания да се разгледат по реда на бързото производство съгласно член 105, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда.

- 30 В подкрепа на искането си запитващата юрисдикция отбелязва, че няколко държави членки са отказали да извършат прехвърляния поради пандемията от COVID-19 и че вследствие на това между март и юни 2020 г. Службата е приела решения за спиране в 20 000 случая, като в 9303 от тях са били налице висящи производства по обжалване.
- 31 Член 105, параграф 1 от Процедурния правилник предвижда, че по искане на запитващата юрисдикция или, по изключение, служебно, след изслушване на съдията докладчик и генералния адвокат председателят на Съда може да реши определено преюдициално запитване да бъде разгледано по реда на бързо производство, когато естеството на делото изисква то да бъде разгледано в кратки срокове.
- 32 В случая на 7 юни 2021 г., след като изслушва съдията докладчик и генералния адвокат, председателят на Съда приема, че посоченото в точка 29 от настоящото решение искане не следва да бъде уважено.
- 33 В това отношение е необходимо да се припомни, че бързото производство е процесуален способ, който следва да се прилага в случай на извънредна неотложност (вж. в този смисъл решение от 10 март 2022 г., *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Пълно здравно застрахователно покритие)*, C-247/20, EU:C:2022:177, т. 41 и цитираната съдебна практика).
- 34 При това положение големият брой потенциално засегнати от поставените въпроси лица или правоотношения сам по себе си не е изключително обстоятелство, което да обоснове разглеждането на делото по реда на бързо производство (вж. в този смисъл решение от 28 април 2022 г., *Caruter*, C-642/20, EU:C:2022:308, т. 22 и цитираната съдебна практика).
- 35 Следователно изтъкнатото от запитващата юрисдикция обстоятелство, че редица кандидати за международна закрила са били поставени в положение, сходно с това на търсещите закрила лица по главното производство, само по себе си не обосновава провеждането на това производство.
- 36 Освен това, макар посоченото производство да е могло да бъде започнато в изключително положение на криза, за да се предотврати в най-кратки срокове несигурността, която би навредила на доброто функциониране на европейската система за убежище (вж. в този смисъл определения на председателя на Съда от 15 февруари 2017 г., *Jafari*, C-646/16, непубликувано, EU:C:2017:138, т. 15 и от 15 февруари 2017 г., *Mengesteab*, C-670/16, непубликувано, EU:C:2017:120, т. 16), от представените от запитващата юрисдикция данни не следва, че функционирането на тази система е значително възпрепятствано в очакване на отговора на Съда на поставените въпроси.

По преюдициалните въпроси

По първите и вторите въпроси

- 37 С първите и вторите си въпроси по дела C-245/21 и C-248/21, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 27, параграф 4 и член 29, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкуват в смисъл, че предвиденият в последната разпоредба срок за прехвърляне се прекъсва, когато

- компетентните органи на държава членка приемат на основание член 27, параграф 4 отменяемо решение за спиране на изпълнението на решение за прехвърляне, с мотива че това изпълнение е практически невъзможно поради пандемията от COVID-19.
- 38 Член 29, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“ предвижда, че предаването на засегнатото лице към компетентната държава членка се осъществява веднага щом това бъде практически възможно и най-късно в шестмесечен срок от приемането на искането от друга държава членка да поеме отговорността или да приеме обратно лицето или на крайното решение по обжалване в случай на суспензивно действие в съответствие с член 27, параграф 3 от този регламент.
- 39 Съгласно член 29, параграф 2 от посочения регламент обаче, ако прехвърлянето не е извършено в шестмесечния срок, държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, се освобождава от своите задължения за поемане на отговорност или приемане обратно на засегнатото лице и в такъв случай отговорността се прехвърля върху молещата държава членка.
- 40 Макар от тези разпоредби да следва, че законодателят на Съюза е искал да насърчи бързото изпълнение на решенията за прехвърляне, в някои случаи това изпълнение може да бъде спряно.
- 41 Така член 27, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ изисква държавите членки да предоставят на засегнатите лица правно средство за защита, което да може да доведе до спиране на изпълнението на прието срещу него решение за прехвърляне.
- 42 Съгласно тази разпоредба държавите членки трябва да предвидят, първо, че жалбата срещу решението за прехвърляне предоставя на засегнатото лице правото да остане в държавата членка, която е приела това решение, до произнасяне по жалбата му, или второ, че след подаването на жалба срещу решението за прехвърляне прехвърлянето автоматично се спира за разумен срок, през който съдът определя дали тази жалба следва да има суспензивно действие, или трето, че засегнатото лице има възможност да подаде жалба, с която да поиска спиране на изпълнението на решението за прехвърляне до произнасянето по жалбата срещу това решение.
- 43 Освен това член 27, параграф 4 от Регламент „Дъблин III“ предвижда, че държавите членки могат да предвидят, че компетентните органи могат да решат служебно да спрат изпълнението на решение за прехвърляне до произнасянето по жалбата, подадена срещу това решение.
- 44 В случай че спирането на изпълнението на решението за прехвърляне е резултат от прилагането на член 27, параграф 3 от този регламент, член 29, параграф 1 от него предвижда, че срокът за прехвърляне тече не от приемането на искането за поемане на отговорността или за обратно приемане, а чрез дерогация, от крайното решение по жалбата, подадена срещу решението за прехвърляне.
- 45 Макар член 29, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“ да не препраща пряко към хипотезата, произтичаща от член 27, параграф 4 от този регламент, при която спирането на изпълнението на решението за прехвърляне е резултат от решение, прието от компетентните органи, от практиката на Съда следва, че поради сходството на понятията, използвани в член 28, параграф 3, трета алинея и в член 29, параграф 1, първа алинея от

- посочения регламент, и поради обстоятелството, че и двете разпоредби имат за цел да определят периода, през който трябва да се извърши прехвърлянето, посочените разпоредби трябва да се тълкуват по един и същ начин (вж. в този смисъл решение от 13 септември 2017 г., *Khiri Amayru*, C-60/16, EU:C:2017:675, т. 70).
- 46 При тези обстоятелства е необходимо да се припомни, че що се отнася до член 28, параграф 3, трета алинея от Регламент „Дъблин III“, Съдът вече е приел, че отлагането на началния момент на срока за прехвърляне в случай на суспензивно действие в съответствие с член 27, параграф 3 от този регламент се обяснява с факта, че доколкото обжалването на решение за прехвърляне има суспензивно действие, прехвърлянето не може да се осъществи по дефиниция, поради което в подобна хипотеза предвиденият за тази цел срок може да започне да тече едва когато бъдещото прехвърляне по принцип е уговорено и остава да се уредят единствено подробностите за осъществяването му, именно от деня, в който това суспензивно действие е отпаднало (вж. в този смисъл решение от 13 септември 2017 г., *Khiri Amayru*, C-60/16, EU:C:2017:675, т. 55).
- 47 Когато обаче спирането на изпълнението на решение за прехвърляне до произнасянето по подадената срещу него жалба е последица от решение, прието от компетентните органи по силата на член 27, параграф 4 от Регламент „Дъблин III“, засегнатото от посоченото решение лице се намира в положение, напълно сходно с това на лице, чиято жалба има суспензивно действие по силата на закона или на съдебно решение съгласно член 27, параграф 3 от този регламент (вж. в този смисъл решение от 13 септември 2017 г., *Khiri Amayru*, C-60/16, EU:C:2017:675, т. 68).
- 48 Освен това, въпреки че член 29, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че когато компетентният орган приложи възможността, предвидена в член 27, параграф 4 от този регламент, срокът за прехвърляне би трябвало все пак да се изчислява, считано от приемането на искането за поемане на отговорността или за обратно приемане, последната разпоредба би била лишена до голяма степен от полезно действие, тъй като не би могла да бъде приложена, без да е налице опасност от възпрепятстване на прехвърлянето в определените от посочения регламент срокове (вж. в този смисъл решение от 13 септември 2017 г., *Khiri Amayru*, C-60/16, EU:C:2017:675, т. 71).
- 49 Следователно член 29, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“, подобно на член 28, параграф 3, трета алинея от него, трябва да се тълкува в смисъл, че когато в съответствие с член 27, параграф 4 от този регламент жалбата срещу решение за прехвърляне има суспензивно действие, срокът за прехвърляне тече, считано от крайното решение по тази жалба, така че решението за прехвърляне трябва да бъде изпълнено най-късно в срок от шест месеца, считано от крайното решение по посочената жалба.
- 50 Подобно разрешение обаче може да намери приложение само доколкото решението за спиране на изпълнението на решението за прехвърляне е прието от компетентните органи в границите на приложното поле на член 27, параграф 4 от Регламент „Дъблин III“.
- 51 За да се определят границите на това приложно поле, трябва да се взема предвид не само текстът на тази разпоредба, но и контекстът, в който тя се вписва, и целите на правната уредба, от която тя е част (вж. в този смисъл решение от 24 март 2022 г., *Autoriteit Persoonsgegevens*, C-245/20, EU:C:2022:216, т. 28 и цитираната съдебна практика).

- 52 В това отношение е необходимо, на първо място, да се подчертае, че както отбелязва генералният адвокат в точки 50 и 51 от заключението си, от самия текст на член 27, параграф 4 от Регламент „Дъблин III“ следва, че прилагането на тази разпоредба е тясно свързано с подаването на жалба от засегнатото лице срещу решението за прехвърляне, тъй като постановеното от тези органи спиране трябва да бъде извършено „до произнасянето по жалбата“.
- 53 На второ място, що се отнася до контекста в който се вписва член 27, параграф 4 от този регламент, налага се изводът, че тази разпоредба е част от раздел IV („Процедурни гаранции“) на глава VI от посочения регламент.
- 54 Освен това посочената разпоредба се намира в член, озаглавен „Правна защита“, и следва параграф, посветен на суспензивното действие на обжалването на решението за прехвърляне, който я допълва, като разрешава на държавите членки да позволят на компетентните органи да спрат изпълнението на решението за прехвърляне в случаите, когато спирането след подаването на жалба не произтича нито от действието на закона, нито от това на съдебно решение.
- 55 Освен това, както бе отбелязано в точка 49 от настоящото решение, от връзката, установена между член 27, параграф 4 от Регламент „Дъблин III“ и член 29, параграф 1 от този регламент, следва, че това суспензивно действие по необходимост се прекратява при приемането на крайното решение по жалбата срещу решението за прехвърляне, тъй като посоченият член 29, параграф 1 не съдържа правила, уреждащи пресмятането на срока за прехвърляне, в случай че спирането на изпълнението на решение за прехвърляне бъде отменено от компетентните органи преди или след приключването на производството по обжалване на това решение.
- 56 На трето място, от съображения 4 и 5 от Регламент „Дъблин III“ следва, че той има за цел да установи ясен и работещ метод, основан на обективни и справедливи критерии както за държавите членки, така и за заинтересованите лица, за да се определи бързо държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за убежище, така че да се гарантира ефективен достъп до процедурите за предоставяне на международна закрила, без да се компрометира целта за бързо разглеждане на молбите за международна закрила (решение от 19 март 2019 г., Jawo, С-163/17, EU:C:2019:218, т. 58).
- 57 За да постигне тази цел за бързина, законодателят на Съюза е обвързал процедурите за поемане на отговорност и за обратно приемане съобразно с Регламент „Дъблин III“ с поредица от императивни срокове, които имат за цел да се гарантира, че тези процедури ще се провеждат без неоправдано забавяне (вж. в този смисъл решение от 13 ноември 2018 г., X и X, С-47/17 и С-48/17, EU:C:2018:900, т. 69 и цитираната съдебна практика).
- 58 По-конкретно, при разглеждането на молбите установеният в член 29, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“ шестмесечен срок за прехвърляне цели да се гарантира, че засегнатото лице действително ще бъде прехвърлено възможно най-бързо в държавата членка, която е компетентна да разгледа неговата молба за международна закрила, като при това с оглед на практическата сложност и организационните трудности, свързани с извършването на прехвърлянето, предоставя необходимото време на двете заинтересувани държави членки да съгласуват по между си осъществяването на прехвърлянето, и

по-специално на молещата държава членка — необходимото време да уреди условията за осъществяване на прехвърлянето (вж. в този смисъл решение от 19 март 2019 г., Jawo, С-163/17, ЕУ:С:2019:218, т. 59).

- 59 Като се има предвид обаче суспензивното действие, основано на член 27, параграф 4 от този регламент, на спирането на изпълнението на решение за прехвърляне спрямо срока за прехвърляне, както бе посочено в точка 49 от настоящото решение, да се тълкува тази разпоредба в смисъл, че позволява на държавите членки да разрешат на компетентните органи да спират изпълнението на решенията за прехвърляне по съображение, което няма пряка връзка със съдебната защита на засегнатото лице, би довело до опасността да се лиши от всякаква ефективност срокът за прехвърляне, предвиден в член 29, параграф 1 от посочения регламент, да се измени произтичащото от Регламент „Дъблин III“ разпределение на отговорностите между държавите членки и да се продължи трайно разглеждането на молбите за международна закрила.
- 60 В това отношение следва да се припомни също, че законодателят на Съюза не е възнамерявал да жертва съдебната защита на засегнатите лица в полза на изискването за бърза обработка на молбите за международна закрила, а напротив, значително е развил чрез този регламент процедурните гаранции, предоставени на тези лица в рамките на изработената от законодателя на Съюза система за определяне на държавата членка, компетентна да разгледа молбите (система от Дъблин) (вж. в този смисъл решение от 7 юни 2016 г., Ghezalbash, С-63/15, ЕУ:С:2016:409, т. 57).
- 61 При това положение следва да се приеме, че компетентните органи могат да разпоредят спиране на изпълнението на решение за прехвърляне в съответствие с член 27, параграф 4 от Регламент „Дъблин III“ само когато свързаните с това изпълнение обстоятелствата предполагат, че за да се гарантира ефективната съдебна защита на посоченото лице, трябва да му бъде разрешено да остане на територията на държавата членка, приела посоченото решение, до приемането на крайно решение по тази жалба.
- 62 От това следва, че не може да се счита, че отменяемо решение, с което е спряно изпълнението на решение за прехвърляне, с мотива че това изпълнение е практически невъзможно поради пандемията от COVID-19, е прието в приложение на член 27, параграф 4 от Регламент „Дъблин III“, доколкото този мотив няма пряка връзка със съдебната защита на засегнатото лице.
- 63 Изтъкнатото от запитващата юрисдикция и от германското правителство обстоятелство, че от германското право следва, че практическата невъзможност за изпълнение на решение за прехвърляне, може да предполага незаконосъобразност на това решение, не може да постави под съмнение този извод.
- 64 Всъщност, от една страна, отменяемостта на решението за спиране на изпълнението на решение за прехвърляне изключва възможността да се приеме, че това спиране е било разпоредено до произнасянето по жалбата срещу решението за прехвърляне и с цел да се гарантира съдебната защита на засегнатото лице, тъй като не може да се изключи възможността посоченото спиране да бъде отменено преди произнасянето по жалбата.

- 65 От друга страна, следва да се подчертае, че законодателят на Съюза не е счел, че практическата невъзможност за изпълнение на решението за прехвърляне трябва да се разглежда като такава, която може да обоснове прекъсването или спирането на срока за прехвърляне, предвиден в член 29, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“.
- 66 Всъщност този законодател не е включил в този регламент обща разпоредба, която да предвижда подобно прекъсване или спиране.
- 67 Освен това, що се отнася до някои често срещани случаи на практическа невъзможност за изпълнение на решението за прехвърляне, посоченият законодател само е предвидил в член 29, параграф 2 от посочения регламент, че срокът за прехвърляне може да бъде удължен най-много до една година, ако прехвърлянето не е могло да бъде извършено, поради това че засегнатото лице е задържано в учреждение за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, или най-много до осемнадесет месеца, ако засегнатото лице се укрие.
- 68 Освен че тази разпоредба предвижда не прекъсване или спиране на срока за прехвърляне, а продължаването му, следва да се припомни, че това продължаване има изключителен характер и следователно трябва да се тълкува стеснително, което изключва прилагането ѝ по аналогия към други случаи на невъзможност за изпълнение на решението за прехвърляне (вж. в този смисъл решения от 19 март 2019 г., Jawo, C-163/17, EU:C:2019:218, т. 60 и от 31 март 2022 г., Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl и др. (Настаняване на търсещо убежище лице в психиатрична болница), C-231/21, EU:C:2022:237, т. 54 и 56).
- 69 Съдът впрочем е приел, че предвиденият в член 29, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“ шестмесечен срок за прехвърляне трябва да се прилага в случаи, в които засегнатото лице не може да бъде прехвърлено поради здравословното му състояние (вж. в този смисъл решение от 16 февруари 2017 г., С. К. и др., C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, т. 89) или поради принудителното му настаняване в психиатрично болнично отделение (вж. в този смисъл решение от 31 март 2022 г., Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl и др. (Поставяне на търсещо убежище лице в психиатрична болница), C-231/21, EU:C:2022:237, т. 62).
- 70 Следователно компетентните органи не могат надлежно да се позовават на режима, приложим по силата на националното право в случай на практическа невъзможност за изпълнение на решение за прехвърляне, за да обосноват прилагането на член 27, параграф 4 от Регламент „Дъблин III“, и по този начин да попречат на прилагането на срока за прехвърляне, установен в член 29, параграф 1 от този регламент, за да се гарантира бързината при обработването на молбите за международна закрила.
- 71 С оглед на изложеното по-горе на първия и втория въпрос по съединени дела C-245/21 и C-248/21 следва да се отговори, че член 27, параграф 4 и член 29, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкуват в смисъл, че предвиденият в последната разпоредба срок за прехвърляне не се прекъсва, когато компетентните органи на държава членка приемат на основание член 27, параграф 4 отменяемо решение за спиране на изпълнението на решение за прехвърляне, с мотива че това изпълнение е практически невъзможно поради пандемията от COVID-19.

По третите въпроси

- 72 Предвид отговора на първите и вторите въпроси по съединени дела C-245/21 и C-248/21 не следва да се отговаря на третите въпроси по тези дела, тъй като те са поставени от запитващата юрисдикция, в случай че на посочените първи и втори въпроси бъде даден утвърдителен отговор.

По съдебните разноски

- 73 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Член 27, параграф 4 и член 29, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство,

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

предвиденият в последната разпоредба срок за прехвърляне не се прекъсва, когато компетентните органи на държава членка приемат на основание член 27, параграф 4 отменяемо решение за спиране на изпълнението на решение за прехвърляне, с мотива че това изпълнение е практически невъзможно поради пандемията от COVID-19.

Подписи